

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Cyclopis et Neptuni

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

MARINI DIALOGI.
ARGUMENTVM IN
eosdem.

NEque horum dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, quam superiorum. Nam & ipsi ex Homeris ac Tragicis fabulis desumpti sunt, & eadem elegantia ac festiuitate nitent: nisi quod omnes (quod idem tamen & in superioribus propè fit) de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoq; verisimile est, Lucianum ostendere voluisse, quod quæcunq; sub hac tota mundi machina mouentur & viuunt, inter cæteros affectus præcipuè amori obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumq; ad eò generalem quendam omnium tam deorum quam hominũ domitorem esse. Quod autem deos maxime ex amore desipere atque insanire, deinde & voluptatibus deditos esse fingit, ex professione sua facere videtur. Fuit enim, quanquam omnibus philosophorum factionibus ex æquo propè infestus, ad Epicuream tamèn magis quam cæteras inclinatus, qui & voluptatem finem bonorum asseribat, & deorum prouidentiam negabat. Id quod cum alibi passim, tum in Demonaeste, & in Cõcilio deorum animaduertere licet.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ

ἢ Ποσειδῶν.

CYCLOPIS ET

Neptuni.

Iacobo Micyllo interprete.

CYCLOPS.

Πάτερ, οἷα πικρῶνθα
ἔσθ' ἢ κατ' ἰάτρῳ
νε, ὅς με θύσας, ἐξί-
τη φασί με, λοιμὸν ἐπι-
χέρας. Ποσειδῶν ἴσῳ
ἄσας, ἢ Ποσειδῶν, Κλυτὸν
cere ausus fuit, Polypheme?

Pater, qualia passus
sum ab execrabili
isto hospite, qui me
inebriatum excacauit, somno
grauatum aggressus. NEP.
Quis verò est qui isthac fa-
cere ausus fuit, Cyclops. Principio quidem
seipsum

πρῶτον, οὐτιμ' εἰαυτ' ἀπικάλει
 ἐπὶ τῷ λιέφυγε, καὶ ἔξω λῶ βί-
 λης, Ὀδυσσεὺς ὄνομα ἔστι ἐ-
 φη. Ποσειδά, ὄρλιγες, ἔθθα
 κίσιον, ἐξίλιε δ' ἀνέπλη. ἀλλὰ
 πῶς ταυτ' ἐπραξεν, ὅθ' πάνυ
 ἀθροῖς ἄρλιβη. κατέλαβον
 ἐν τῷ ἀντροφ, ἀπ' τ' νομῆς ἀνα-
 σπείσας, πομπὸς τινάς, ἐπιβου-
 λούοντας ἀλλοτρίοις ποι-
 μνίοις, ἐπὶ τῷ ἔθθα τῷ θύρα τὸ
 πῶμα (ὡς πρῶτ' ἔστ μοι πᾶμα-
 μνηθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκουσα,
 ἐναυσάψος ὁ ἔφθον δ' ἐνδρον
 ἀπ' τ' ὄρυς, ἐφ' ἀνισαρ ἀπκρδ-
 πλρ κῶτὸς παρῶρφοι. ἐγὼ δὲ
 συνάβων κῶτ' τινάς, ὡς πρ' ἐπ-
 κὸς λῶ, κατέφαγορ λησὰς ὄν-
 τας. ἐνταῦθα ὁ παρρηγότατος
 ἐκᾶν, ἔτι οὐτις, ἔτι οὐδυσ-
 σεὺς λῶ, ἀιδωσί μοι πῆρ φάρ-
 κιακόντι ἐγγίτας, ἡδὲν καὶ ἐνοσ-
 μον, ἐπιβουλά τῶτατον καὶ τῶρα
 χῶδ' ἐσατον. ἀπαντὰ ἔθ' ἀθῶς ἐ-
 δόκ' μοι πρὶ φέρειδι πίνοντι, καὶ
 τὸ σπύλαον κῶτὸ ἀν. σπείφ' ἐ-
 καὶ ἔκ

seipsum Neminem vocabat:
^a postquā autem effugit, atq;
 extra tela, ut dicitur, fuit,
 Ulysses nominari se aiebat.
 N E P T. Noui quem dicis,
^b Ithacensem illum: ^c ex Ilio
 autem nauigabat. Sed quo
 pacto hac peregit, quum a-
 lioqui non ita audax atq; a-
 nimosus sit? CYCL. De-
 prehendi in antro, ἐ πασκούς
 domum reuersus, multos
 quosdam, insidiantes videli-
 cet pecuarijs. Posteaquam
 autem apposui foribus oper-
 culum (saxum autem quod-
 dam mihi est perquam mas-
 gnum) atq; ignem resuscita-
 ui, accensa arbore quam de
 monte mecum ferebam, visi
 sunt abscondere sese parare.
 Ego verò comprehensis ipso-
 rum quibusdam, vi par erat,
 deuorauī, ut qui prædones
 essent. Hic igitur ^d versutis-
 simus ille, siue Nemo, siue U-
 lyses fuit, dat mihi bibere,

infuso quodam veneno, dulci illo quidem, & fragranti, cæ-
 terum ad insidias struendas presentissimo, & maxime tur-
 bulento. nam statim ^e omnia videbantur mihi, posteaquam
 bibissem, circumagitari, & antrum ipsum inuerebatur,
 & pror.

καὶ ἔκ' ἐτι ὄλος ἐν ἰματώων
 μιλῶ. τὴν ὅς ἰς ὑπνον λατῆ
 σπάθῳ. ὃ ἄρξῃ ὅς τὸν μο-
 χλὸν, καὶ πυρά ὅς γέ, πῶς ἐτι
 ἐτὶ φλωσέ με λαθρόδοντα, καὶ
 ἀπ' ἰκέων τυφλὸς ἄμῃ ὅι, ὃ
 Πόσιδρον. Πο. ὡς βαθῶν ἰκοι-
 μάθης, ὃ τέκνον, ὅς ἔκ' ἐξέθο-
 ρον μετὰ ἐν τυφλῶν ὅ. ὅς δὲ
 ὅρ Οδυσσεὺς πῶς διέφυγῃ; ὃ
 ἔρ' ἄρ, καὶ οἱ δ' ὅτι, ἰδωθήνῃ
 ἀπικινῆσαι τὴν πύτραν ἀπ' ὃ
 θύρας. Κύ. ἀπ' ἰγὰ ἀφάλαρον,
 ὡς μάλλον αὐτ' λάθοιμι ἐξί-
 ὄντα, καὶ λαθίσας πρὸ τῶν θύ-
 ρων, ἰθάρων τὰς χεῖρας ἐκπι-
 τάς, μόνον παρὶς τὰ πρόβατα
 ἐς τὴν νομὴν, ἐν ἡφουμῷ ὅ. ὅ
 λαίῳ, ὅπό ὅς ἐχλῶ πρὸ πύθων αὐτ'
 ὑπὲρ ἐμῶ. Ποσ. μανθάνω ἄπ'
 ἰκένοις ὅτι γέ ἐλαθὲν ὑπεξίλε-
 θῶν σι, ἀπ' ἀτῶς ἀπῆς γέ Κυ-
 κλωπας ἰδὲ ἐπιθῶν ὅδα ἐπ'
 αὐτόν. Κυ. σωκελάθονα, ὃ πά-
 τρ, καὶ ἵκον ἐπὶ δ' ἵκρον ὃ
 ἐπιθῶν ὅου ὅ τὸ ὄνομα, καὶ
 γὰρ ἐφω, ὅτι Οὔρις ἐσὶ, μελαγ-
 χολῶν οἰηθῶν ὅν με, ὃ χον-
 το ἀπι-

runt: sed postquam me interrogassent insidiatoris nomen, at-
 que ego dicerem, Neminem esse: insanire me arbitrati, relis-
 esto me

et prorsum apud me amplius
 ipse non eram: postremo aus-
 tem somno correptus iacui.

Ille vero exarvato f' vecte,
 eodemque igne succenso, insu-
 per etiam excacavit me dors-
 mientem: et ex eo iam tema-
 pore cæcus tibi sum: Neptu-
 ne. NEP. Vt alitè nimis dor-
 misti, fili, qui non inter ea exi-
 lueris, cum excacereris. V=
 bysses igitur ille quo pacto
 effugit? Non enim, sat scio,
 potuit dimouere saxum à fo-
 ribus. CYC. At ego amouì
 ipsum, quò facilius illum
 comprehenderem inter egre-
 diendum. Ac collocato me-
 ipso ad fores, extentis mani-
 bus venabar, solis dimissis in
 pascua ouibus, et arietine-
 gocio dato, quæ nam ipsum
 agere pro me oporteret.

NEP. Intelligo rem. Sub il-
 lis latuit te, clam se subducēs.
 At cæteros certè Cyclopas
 conueniebat te inuocare cō-
 tra ipsum. CYC. Scōuocauì
 illos, pater, atque etiam vene-
 runt: sed postquam me interro-
 gassent insidiatoris nomen, at-
 que ego dicerem, Neminem esse:

Ὁ ἀπιόντων. ἔτω κατεβίβη
 τό μοι καταράτως τῷ ὀνόμα-
 τι. καὶ ὁ μάλιστα ἰωιάσει με, ὁ-
 τι καὶ ὄναθίζωρ μοι πῶ συμ-
 φορᾶν, ἔδ' ὁ πατήρ, φησιν, ὁ
 Ποσειδάων ἰωιάσει σε. Πο. θάρ-
 σε, ὦ τέκνον· ἀμυνῶμα γὰρ
 αὐτῷ, ὡς μάθη ὅτι ἀ καὶ πύρω-
 σίρ μοι ὀφθαλμῶν ἰάσαι ἀ-
 δάαζον. τὰ γοῦν τ' ἀπὸν ἴων
 τὸ σάλαρ ἐπὶ τὸς, καὶ ἀπὸν ἴων
 ἐπ' ἐμοὶ πρόσσει· πλεῖν ἔτι.

Ita me iterum discesserunt.
 Ita imposuit mihi execrabi-
 lis ille, nomine. Et quod om-
 niū maxime mihi agrè fuit,
 contumeliosè obiecta mihi
 clade hac: Ne pater quidem
 Neptunus, inquit, leuabit te
 hoc malo. NEP. Confide
 fili. ^hplciscar enim ipsum, ut
 sentiat, etiamsi cæcitatem oc-
 ulorum mederi non queam,
 nauigantes terte tamen ser-
 uare vel perdere, penes me esse. nauigat autem adhuc.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

MArini dei à Græcis θελάστοι, vel ἐνέλιος vocantur,
 quorum turba ingens fuit. & horum princeps Ne-
 ptunus, & eo antiquiores Nereus & Oceanius: Alij fu-
 ere in hoc numero litorales dij, qui à Græcis ἀγιάλιοι nū-
 cupantur. Scribit Gellius, antiquos vocasse Neptuni fi-
 lios, immanes & feroces homines, ab omniq; humani-
 tate alienos; tanquam è mari genitos; cui & Seruius in
 3. Aen. subscribit: ait enim de Harpÿis agens, Neptunum
 prodigiorum omnium patrem: & perinde etiam factū,
 ut quōtiens unq; desunt parentes, redeamus ad genera-
 litatem. Sic & peregrinos, Neptunū filios dicimus, quo-
 rum ignoramus parentes. Sed enim & Phurnutus ait,
 propter maris violentiam, omnes violenti & audacio-
 ris animi homines. Neptuni filij vocati sunt, ut Cyclo-
 pes, sic dicti, quòd vnum tantū haberent oculum, e-
 umq; orbicularem, media in fronte situm. Certè Maro
 Cyclopes vocat ἀνεὸς fratres cælo capita ferentes. de
 quorum oculo sic scribit 3. Aen. *Argolici clypei et Phæber
 lampadis instar.* vide nostras Annotationes in Cataplum.

a POSTquam autem effugit, atque extra tela fuit.]
 e, in tuto citraque periculum. Hæc proverbium frequens est apud
 Lucian. in *Votis*, in *Baccho*, & in dialogo *Veneris & Cupidinis*.
 b Ithacensem illum.] *Vlysses* ex *Ithaca* urbe & patria in-
 sula in mari *Ionio*, ante *Epirum* frequentibus scopulis aspera.
 c Ex *Ilio*.] In cuius obsidione decemium fere consumperat.
 Hæc *Asia* totius civitas fuit florentissima, sub *Priamo* ob *He-*
lenam à *Paride* raptam à *Græcis* decennali bello obsessâ, ac de-
 mum expugnata. A *Troë* rege *Erichi* unij filio *Troia* dicta.
 d Versutissimus.] Fingitur ab *Homero* vir multa præditus
 facundia, nec minore experientia, vafer consilio, egregius bello,
 laborum patientissimus. e Omnia videbantur mihi.] *Naturam*
 & imaginem hominis vino & crapula gratam exprimit. *Ve* de.]
Palo. *Virg.* 3. *Aen.* — & celo lumen terebramus acuto.
 g Conuocauit.] Ad *Polyphemi* clamorem excitati omnes vi-
 ciq; *Cyclopes* confluerunt, periclitanti auxiliaturi. h Vliscat
 ipsum.] *Vlysses*, qui tibi oculum extudit, visciat, me visci
 necisq; potestatem habere.

IOANNIS SAMBUCCI

ANNOTATIONES.

Ὀδυσσεύς, δῖος ἕλκων, καὶ παρὰ μὲν ἦλκων: quomodo *Vly-*
sses *Polyphemum* exæcauit.

Commemorat *Cyclops* se oculo ut *Ipoliâr*it *Vlysses*;

Is maris portum dum cyathum ille mero.

Non potuit durare diu *Polyphemyraonis*,

Cogeris in pœnas solucite promeritas.

O PATER.] in *Æliæ* narrationis *Æliæ* continent.

Quis verò.] ἰσχυρῶς ἀδελφὸς τοῦ ἄλλου. Principio quidem

seipsum.] ἀφῆρκεν αὐτῶν. Nouit, quem dicit.] μετὰ τὸ αὐτὸς

ad ἄλλου, id est, modum. Deprehendi in antro.] ἀφῆρκεν

vai perinde ut gesta, eiusq; modi occasu. Posteaquam.] Facta

antecedentia *Cyclopi*. Ipsorum quibusdã.] societatum *V-*

lyssis. *Odyss.* 9. *Aeneid.* 3. Nam statim omnia.] Ab effectu

vini. Postremo autem.] τὸ μετὰ. Insuper etiam.] τοῦ

καὶ. Et ex eo tempore.] τὸ μετὰ τὸν χρόνον. At cæteros cer-

te.] τὸ ἐπιπέδον. Ita imposuit.] ἐπιπέδον ἔθηκεν ἀγνώστους.

Obiecta mihi clade hac.] Insultatio *Vlyssis*. Confide fili.]

παρὰ μὲν ἦλκων καὶ ἀπειλή. ΛΛ.